

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0333/2013

17.10.2013

MIETINTÖ

ekoinnovoinnista – työpaikkoja ja kasvua ympäristöpolitiikan avulla
(2012/2294(INI))

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

Esittelijä: Karin Kadenbach

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	15
TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	18
ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	23
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	26

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

ekoinnoinnista – työpaikkoja ja kasvua ympäristöpolitiikan avulla (2012/2294(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Innovoinnilla kestävään tulevaisuuteen – Ekoinnoinnin toimintasuunnitelma” (COM(2011)0899),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke – Innovaatiounioni” (COM(2010)0546),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke” (COM(2011)0021),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kestävän kehityksen teknologioiden edistäminen: Ympäristöteknologioita koskeva Euroopan unionin toimintasuunnitelma” (COM(2004)0038),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Strateginen visio eurooppalaisille standardeille: lisätään ja nopeutetaan Euroopan talouden kestävää kasvua vuoteen 2020 mennessä” (COM(2011)0311),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Rio+20: kohti vihreää taloutta ja parempaa hallintoa” (COM(2011)0363),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050” (COM(2011)0112),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma: Eurooppa tähtää täystyöllisyyteen” (COM(2010)0682),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen asetukseksi tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta ”Horisontti 2020” (2014–2020) (COM(2011)0809),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Horisontti 2020 – Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma” (COM(2011)0808),
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan ”Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: kohti eurooppalaista toimintakehystä” (COM(2009)0147),
- ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Haasteista mahdollisuuksiin: yhteinen strategiakehys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle” (COM(2011)0048),
- ottaa huomioon uuden Nuorisotakuu-välineen,

- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman eurooppalaisista innovaatiokumppanuuksista Innovaatiounioni-lippulaivahankkeen puitteissa¹,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta²,
- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n yhteisen kannan muodostamisesta ennen Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen konferenssia (Rio+20)³,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman etenemissuunnitelmasta siirtymiseksi kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050⁴,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman innovatiivisesta rahoituksesta globaalilla tasolla ja Euroopan tasolla⁵,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman sijoittamisesta tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten⁶,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman ”Horisontti 2020” (2014–2020) täytäntöönpanoa koskevasta erityisohjelmasta (COM(2011)0811),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta (COM(2011)0874),
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”Innovaatiounioni: Euroopan mukauttaminen kriisin jälkeiseen maailmaan”⁷,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman työllistävää elpymistä koskevasta tavoitteesta⁸,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman uuden kestävän talouden työllisyyspotentiaalin kehittämisestä⁹,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman naisten roolista vihreässä taloudessa¹⁰,

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0398.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0223.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0430.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0086.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0080.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0266.

⁷ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 108.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0260.

⁹ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 6.

¹⁰ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0321.

- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman komission valkoisesta kirjasta ”Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä”¹ ,
  - ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman vihreästä kirjasta ”Haasteista mahdollisuuksiin: yhteinen strategiakehys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle”² ,
  - ottaa huomioon Flash-Eurobarometrin 315: Eurooppalaisten yrittäjien asenteet ekoinnovointiin, maaliskuu 2011,
  - ottaa huomioon markkinoille saattamista koskevien ekoinnovointialan hankkeiden tuloksista toukokuussa 2013 julkaistun kilpailukyvyn ja innovoinnin toimeenpanoviraston kertomuksen ”Analysing and reporting on the results achieved by CIP Eco-Innovation market replication projects”,
  - ottaa huomioon YK:n ympäristöohjelman (UNEP), Kansainvälisen työjärjestön (ILO), Maailman eläintautijärjestön (IOE) ja ammattiyhdistysliikkeen maailmanjärjestön (ITUC) vihreää työtä koskevan aloitteen ”Green Jobs: Towards Decent Work in a Sustainable, Low-Carbon World” vuodelta 2008,
  - ottaa huomioon Greenpeacen ja Euroopan uusiutuvan energian neuvoston (EREC) raportin ”Working for the climate: renewable energy and the green job revolution” vuodelta 2009,
  - ottaa huomioon Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) ja sosiaalisen kehityksen viraston (SDA) raportin ”Climate Change and Employment: Impact on employment in the European Union-25 of climate change and CO₂ emission reduction measures by 2030” vuodelta 2007,
  - ottaa huomioon tammikuussa 2013 julkaistun Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön Eurofoundin raportin aiheesta ”Teollisuudenalojen vihertyminen EU:ssa: työpaikkojen määrään ja laatuun kohdistuvien vaikutusten ennakointi ja hallinta” ja sen tietokannan tapaustutkimuksista,
  - ottaa huomioon Eurofoundin raportin aiheesta ”Työmarkkinasuhteet ja kestävyys: työmarkkinaosapuolten rooli siirtymisessä kohti vihreää taloutta” vuodelta 2011,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0333/2013),
- A. ottaa huomioon, että puhdas ja terveellinen ympäristö on edellytys vaurauden ja korkean elämänlaadun ylläpitämiselle Euroopassa, kuten on myös talouden vahvuus ja kilpailukyky;

¹ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 115.

² EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 1.

- B. katsoo, että ympäristöhaasteet, kuten ilmastonmuutos, resurssien niukkuus ja biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen, edellyttävät radikaalia muutosta taloudessa ja että puhdas teknologia on muutoksessa keskeisessä asemassa;
- C. toteaa, että kriisin laajuus tarjoaa ainutlaatuisen ja historiallisesti merkittävän mahdollisuuden muuttaa talousjärjestelmiämme ja viitoittaa tietä kestäväälle pitkän aikavälin kehitykselle;
- D. toteaa, että vihreän teknologian kasvu viime vuosina on osoittanut, ettei vihreään kasvuun sijoittaminen ole kallis velvollisuus vaan valtava taloudellinen mahdollisuus; ottaa huomioon, että vaikka lähes jokainen ala on kokenut suuria tappioita taantuman seurauksena, vihreän sektorin kasvu on hidastunut mutta ei pysähtynyt;
- E. katsoo, että nykyinen paljon resursseja kuluttava talous on korvattava resurssitehokkaalla taloudella muuttamalla vakiintuneet toimialat suurta lisäarvoa tuottaviksi vihreiksi aloiksi, jotka luovat työpaikkoja ja suojelevat samalla ympäristöä;
- F. ottaa huomioon, että ympäristöystävälliset ratkaisut synnyttävät huipputeknisen tuotannon ja palvelujen uuden sukupolven, lisäävät Euroopan kilpailukykyä ja luovat uusia korkeaa ammattitaitoa vaativia työpaikkoja;
- G. toteaa, että ekoinnovointi tukee uusia tuotantoprosessien puhdistusprosesseja, uusia hallintamenetelmiä ja tekniikoita sekä uusia liiketoimintaa viherryttäviä palveluja ja auttaa näin Eurooppaa hyödyntämään mahdollisuutensa täysimääräisesti samalla, kun pyritään löytämään ratkaisut nykyisiin haasteisiin;
- H. toteaa, että luonnonvarojen hinnat ovat viime vuosina nousseet merkittävästi, ja katsoo, että yritysten kilpailukyky määräytyy siksi yhä enemmän niiden resurssitehokkuuden mukaan;
- I. toteaa, että viranomaisten on tunnetusti vaikea ennustaa, mitkä innovatiiviset teknologiat ovat markkinoilla kilpailukykyisiä;
- J. katsoo, että verokannustimet voivat olla hyödyllinen keino lisätä ekoinnovointia Euroopassa;
- K. ottaa huomioon, että Eurooppa on uuden teknologian johtava kehittäjä; toteaa, että ympäristöteknologian kehitykselle ja laajemmalle käytölle on olemassa monia esteitä, kuten sidokset nykyisiin tekniikoihin, vähemmän ekotehokkaita ratkaisuja suosivat hintasignaalit, vaikeudet saada rahoitusta ja kuluttajien vähäinen tietous asiasta; katsoo, että haasteena onkin parantaa tuotteiden yleistä ympäristötehokkuutta niiden koko elinkaaren aikana, lisätä parempien tuotteiden ja tuotantotekniikoiden kysyntää sekä auttaa kuluttajia tekemään tietoon perustuvia valintoja;
- L. katsoo, että tuotteiden ja palveluiden ympäristöominaisuuksista kertovissa merkinnöissä on annettava selkeää ja puolueetonta tietoa ja vältettävä kuluttajien johtamista harhaan eli ns. viherpesua;

- M. ottaa huomioon, että ympäristöteollisuudessa on tällä hetkellä 3,4 miljoonaa työpaikkaa ja sen arvioitu vuosittainen liikevaihto on 319 miljardia euroa; toteaa, että monissa maissa vihreä teknologia on jo nyt tai pian suurin työllistäjä;
- N. ottaa huomioon, että ekoinnovointi on EU:n ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä kasvustrategian kulmakivi, joka luo laadukkaita työmahdollisuuksia eri aloilla;
- O. toteaa, että ekoinnovoinnin tulostaulu 2010 osoittaa ekoinnovointitoiminnan olevan suotuisalla pohjalla useissa jäsenvaltioissa, mutta tästä huolimatta yhtäkään yksittäistä EU-maata tai maiden ryhmää ei voi tällä hetkellä pitää EU:n ekoinnovointitoiminnan mallina;
- P. toteaa, että eurooppalaisten yrittäjien asenteita ekoinnovointia kohtaan käsittelevän vuoden 2011 Flash-Eurobarometrin 315 mukaan pk-yritysten materiaalikustannukset nousevat, vaikka suurin osa on ottanut käyttöön uusia tai huomattavasti entistä parempia ekoinnovatiivisia tuotantoprosesseja ja -menetelmiä materiaalikustannusten vähentämiseksi, ja että ongelmia aiheuttavat myös olemassa olevien tukien ja verokannustimien riittämätön saatavuus sekä epävarma kysyntä markkinoilla;
- Q. toteaa kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman ekoinnovointialoitteen tarkastelun osoittavan, että odotettavissa olevat talouden, ympäristön ja työllisyyden aloilla saavutettavat hyödyt ovat paljon suuremmat kuin aiheutuvat julkiset kustannukset;
- R. toteaa, että ekoinnovoinnin mittaaminen on välttämätöntä, jotta voidaan seurata ja arvioida EU:n jäsenvaltioiden tuloksia ja edistymistä älykkään ja kestävä kasvun alalla Euroopassa, mutta ekoinnovointia koskevia tietoja on vain rajallisesti saatavilla ja niiden laatu vaihtelee huomattavasti indikaattorien mukaan;
- S. toteaa, että poliittisilla päättäjillä ja muilla sidosryhmillä on eri käsitys siitä, mitä ekoinnovointi on ja mihin sillä tulee pyrkiä;
- T. ottaa huomioon, että ”ekoinnovoinnin” ja ”älykkäiden vihreiden työpaikkojen” kaltaisten termien määrittelyssä käytetään eri arviointiperusteita (esimerkiksi ILO:n, UNEPin, Cedefopin, OECD:n ja Eurostatin määritelmät), mikä voi johtaa eroihin ekoinnovointia, vihreitä työpaikkoja ja kasvua koskevissa tilastoissa;
- U. toteaa, että uuden kestävä talouden työllisyyspotentiaalin kehittämisestä 7. syyskuuta 2010 annetussa parlamentin päätöslauselmassa¹ viitataan ILO:n antamaan kestävien työpaikkojen määritelmään, ja korostaa, että ekoinnovoinnilla on merkittävä sija kaikessa teollisuudessa ja tuotannossa;
- V. toteaa, että ekoinnovointiohjelmasta rahoitetaan parhaillaan yli 240:tä hanketta; panee merkille, että komissio käynnisti toukokuussa 2013 uuden ehdotuspyyntömenettelyn, jossa valitaan 45 uutta ekoinnovointihanketta uusien ympäristöratkaisujen löytämiseksi; toteaa, että kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman ekoinnovointialoitteella on tuettu lupaavia eurooppalaisia ekoinnovaatioiden kehittäjiä myöntämällä riskipääomaa, jota hankkeet eivät muuten olisi saaneet;

---

¹ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 6.

- W. ottaa huomioon, että EU:n uusi vuodesta 2014 vuoteen 2020 kestävä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma Horisontti 2020 on se rahoitusväline, jolla innovaatiounioni toteutetaan; panee merkille, että seuraavan monivuotisen rahoituskehysten (2014–2020) puitteissa ekoinnovointialoitetta rahoitetaan myös LIFE-ohjelmasta (ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelma 2014–2020);
- X. ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyysaste on noussut huolestuttavasti, ja katsoo, että tarvitaan ehdottomasti toimintalinjoja, joiden avulla nuorten työmahdollisuudet lisääntyvät ja paranevat;
- Y. toteaa, että parlamentti on kannattanut komission aloitetta ”Uudet taidot uusia työpaikkoja varten”, jossa tukeudutaan yhteistyöhön jäsenvaltioiden kanssa;

Älykkään ja kestävän kasvun ja työpaikkojen luomisen yleiset toimintalinjat

1. kehottaa komissiota jatkamaan työtä EU:n laajuisen ekoinnovointivision aikaansaamiseksi resurssitehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen siirtymisen yhteydessä mutta myös keskittymään konkreettisiin päämääriin, painopistealoihin ja välitavoitteisiin;
2. tukee komission Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanketta, joka tähtää välittömään muutokseen kestäväan talouteen siirtymiseksi; korostaa lisäksi, että Euroopan unionin alueiden ekologiseen muutokseen kohdistuvat investoinnit ovat erittäin hyödyllinen keino saavuttaa alueellisen lähentymisen ja alueellisen koheesion strategiset tavoitteet;
3. panee merkille, että Eurooppa 2020 -strategian täysimääräinen täytäntöönpano antaa mahdollisuudet luoda laadukkaita työpaikkoja sekä välittömästi että välillisesti; kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään toimiaan tällä alalla; pitää myönteisenä, että komissio edistää vihreän kasvun kokonaisvaltaista strategiaa innovointiunionin lippulaiva-aloitteella ja erityisesti eko-innovointia koskevalla toimintasuunnitelmalla, sillä tämä on askel oikeaan suuntaan;
4. painottaa lainsäädännön merkitystä keinona lisätä ympäristötekniikan kysyntää; katsoo, että eurooppalaisen tuotannon kilpailukyky on riippuvainen siitä, että unioni on maailmanlaajuisesti edelläkävijä ekotehokkaiden tuotteiden ja ekotehokkaan tuotannon alalla;
5. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan strategioita, joilla työvoiman osaaminen sovitetaan vihreän teknologian alan tarjoihin mahdollisuuksiin ja joiden puitteissa tarkastellaan eri alasektoreita ja niiden pätevän työvoiman tarvetta;
6. korostaa ekologiseen kestäväan talouteen siirtymisen taloudellisia ja ympäristöhyötyjä, jotka liittyvät kestävien työpaikkojen luomiseen sekä EU:ssa että kehitysmaissa, kun osallistuminen innovoivaan polttoaineiden ja materiaalin tuotantoon lisääntyy, sekä painottaa työmahdollisuuksia, joita syntyy biomateriaalien jalostamisesta ja jakelusta yrityksille sekä julkiselle sektorille, yksityiselle sektorille ja kotitalouksille; korostaa, että näitä mahdollisuuksia hyödyntämällä pitäisi olla mahdollista luoda laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja sekä koulutetuille että kouluttamattomille työntekijöille; toteaa, että kestävyyttä olisi edistettävä luomalla vakaa, pitkäaikainen sääntelykehys nykyisiä rahoitusvälineitä käyttäen;

7. panee merkille moninaiset haasteet, jotka liittyvät muun muassa elintarviketurvaan, ilmastonmuutokseen, maaperän laatuun ja raaka-aineiden niukkuuteen, siirtymiseen uusiutuvia energialähteitä hyödyntäviin järjestelmiin sekä energiatehokkuuteen; toteaa, että ekoinnovoinnilla voi olla merkittävä asema monien näiden haasteiden ratkaisemisessa; muistuttaa, että mainittu muutos edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka sisältää koulutuksen, ammattitaidon kehittämisen, tutkimuksen ja innovoinnin, yksityisen ja julkisen sektorin investoinnit sekä infrastruktuurin kehittämisen, jotka kaikki edistävät monipuolisten ja kestävien työmahdollisuuksien syntymistä;
8. katsoo, että innovoivat eurooppalaiset yritykset eivät tarvitse ainoastaan tukia vaan myös parempaa lainsäädäntöä, parempia yhteyksiä tutkimusperustaan sekä monipuolisempia ja parempia mahdollisuuksia hyödyntää rahoitusta avustuksista lainoihin ja pääomarahoitukseen; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota luomaan asianmukaiset olosuhteet kansallisella tasolla ja Euroopan tasolla;
9. korostaa, ettei vihreän teknologian työpaikkojen pitä rajoittua uusiutuvan energian tuotantoon, energiatehokkuuden lisäämiseen ja liikenteen alalle, sillä vihreä kasvu tarjoaa mahdollisuuksia kaikilla aloilla, ja eri alojen tulisivat tutkia vihreiden tuotteiden kehittämismahdollisuuksia ja lisätä kuluttajien tietoisuutta niiden ostamisen tärkeydestä;
10. katsoo, että puhdasta teknologiaa on kehitettävä nopeasti, jotta voidaan parantaa yritysten kilpailukykyä; kehottaa siksi komissiota keskittymään teollisuuspolitiikassaan ekoinnovointiin;
11. kehottaa komissiota helpottamaan merkintävaatimusten ja selkeiden määritelmien kehittämistä tuotteiden ja palveluiden ympäristöominaisuuksien tunnistamiseksi ja niistä kertomiseksi;
12. katsoo, että EU:n uuden kestävä talouden on taattava tasapainoinen taloudellinen ja sosiaalinen kehitys; vaatii kunnianhimoista kestävä teollisuuspolitiikkaa, jossa painotetaan resurssitehokkuutta; palauttaa mieliin, että resurssien ja materiaalien käytön tehokkuus pienentää teollisuuden ja kotitalouksien kustannuksia ja siten vapauttaa resursseja muihin investointeihin ja vähentää EU:n talouden riippuvuutta niukoista resursseista ja erittäin epävakaa resurssimarkkinoista; korostaa, että vihreän talouden on tarjottava kunnollisia, hyvätuloisia työpaikkoja, annettava miehille ja naisille yhtäläiset mahdollisuudet ja keskityttävä ympäristönsuojeluun;
13. painottaa, että vaikka ympäristöteollisuuden alat tarjoavat nykyään 3,4 miljoonaa työpaikkaa ja tuottavat vuodessa arviolta 319 miljardia euroa, mahdollisuudet alueellisen kasvun, uusien työpaikkojen ja ympäristöhyötyjen luomiseen jäävät suurelta osin hyödyntämättä, ja muistuttaa tässä yhteydessä, että tästä koituu tuntuvat kustannukset, jollei asialle tehdä mitään;
14. korostaa, että ekoinnovoinnin onnistuminen edellyttää kohdennettumpia ja pitkäaikaisempia investointeja, joiden on katettava erityisesti koulutuksen, tutkimuksen ja kehittämisen ja infrastruktuurin alat;

15. pitää myönteisinä olemassa olevia yliopisto-ohjelmia ja työhönvalmennusohjelmia, joissa keskitytään ekologiseen, taloudelliseen ja sosiaaliseen kestävyYTEEN; korostaa, että kestävien työpaikkojen kehittämiseen liittyy uusia koulutustarpeita;
16. uskoo vakaasti, että markkinatalouteen perustuvasta ympäristöpolitiikasta voi tulla kaikilla toimialoilla kasvun ja työllisyyden moottori; korostaa, että ennustettavat ja investointeja suosivat puitteet ovat edellytyksenä sille, että innovatiiviset yritykset voivat hyödyntää näitä mahdollisuuksia optimaalisesti ympäristön ja työntekijöiden eduksi;
17. toteaa, että talouden siirtyminen kohti uudenlaisia toimialoja voi houkutella nuorta työntekijäsukupolvea ja luoda uusia työmahdollisuuksia ekoinnovoinnin alalla;

Ekoinnovoinnin käsite

18. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Innovoinnilla kestävään tulevaisuuteen – Ekoinnovoinnin toimintasuunnitelma” (COM(2011)0899);
19. korostaa ekoinnovoinnin mahdollisia synergiavaikutuksia kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomisessa, ympäristönsuojelussa ja taloudellisen riippuvuuden vähentämisessä;
20. korostaa, että ekoinnovoinnin käsite on laaja, sillä se määritellään miksi tahansa innovoinnin muodoksi, jolla pyritään pääsemään lähemmäs kestäväen kehityksen tavoitetta vähentämällä ympäristövaikutuksia ja käyttämällä resursseja tehokkaammin ja vastuullisemmin;
21. kehottaa komissiota kartoittamaan erilaisia käsityksiä ekoinnovoinnista ja siihen liittyvistä haasteista sekä luomaan yhteisymmärryksen ekoinnovoinnin tulevaisuudessa tarjoamista erilaisista strategisista mahdollisuuksista;
22. katsoo, että Eurostatin käyttämä (ympäristöhyödykkeiden ja -palvelujen alan) ”vihreiden työpaikkojen” määritelmä, jonka mukaan esimerkiksi vihreiden tekniikoiden ja tuotteiden ensisijaisena tavoitteena on oltava ympäristönsuojelu tai resurssien hallinta, on hyödyllinen tilastojen välisten erojen estämisen kannalta, mutta katsoo tarpeelliseksi laatia yhtenäinen EU:n laajuinen vihreiden työpaikkojen ja kasvun määritelmä, joka kattaisi myös esimerkiksi julkisen liikenteen sektorin; katsoo, että on tarpeen harkita laajempaa vihreiden työpaikkojen määritelmää ja sisällyttää siihen seuraavassa vaiheessa lisää työpaikkoja ja toimintoja;
23. korostaa ekoinnovoinnin hyödyntämättömiä ympäristöhyötymahdollisuuksia, kun otetaan huomioon, että sen odotetaan vähentävän kasvihuonekaasupäästöjä, muita saasteita ja jätteen syntyä lisäämällä muun muassa kierrätettyjen materiaalien käyttöä ja vähemmän ympäristöön vaikuttavien laadukkaiden tuotteiden tuotantoa sekä helpottavan ympäristöystävällisempiä tuotantoprosesseja ja palveluja; painottaa tarvetta kohdistaa toimia pullonkauloihin ja ongelmiin, jotka estävät ekoinnovaatioiden kaupallistamisen ja ekoinnovoinnin seurauksena syntyneiden tuotteiden ja palvelujen kansainvälistämisen;
24. kehottaa komissiota kestäväen kasvun edistämiseksi sisällyttämään talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon erityisiä ekoinnovointia koskevia suosituksia;

25. toteaa, että ekoinnovointi tarjoaa selkeitä mahdollisuuksia uusille erikoisalojen yrityksille ja tarjoaa siten pienille ja keskisuurille yrityksille, yritysten perustajille, itsenäisille ammatinharjoittajille ja yrittäjille mahdollisuuksia hyötyä uusista markkinoista ja liiketoimintamalleista ja elvyttää siten perinteisiä elinkeinoelämän aloja, kun niille tarjoutuu mahdollisuuksia tehdä nykyisistä työpaikoista ekologisempia mukauttamalla tuotantoa ja työskentelymenetelmiä kestäviksi ja resurssitehokkaiksi;
26. kehottaa komissiota laatimaan ekoinnovointipolitiikalle systemaattisen lähestymistavan, joka sisältää ekoinnovoinnille tasapuoliset toimintaedellytykset yrityksissä mahdollistavat hyvät toimintapuitteet ja infrastruktuurin, joka antaa yrityksille ja kuluttajille mahdollisuuden tehdä kestäviä valintoja;
27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään julkisille hankinnoille ympäristövaatimukset, jotta voitaisiin lisätä julkishallinnon elinten merkitystä pilottiasiakkaina;
28. toteaa, että mahdollisuudella saada asianmukaista koulutusta ja kehittää taitoja on erityinen merkitys ekoinnovoinnille, jotta työnantajille voidaan tarjota niiden tarvitsemää osaavaa työvoimaa, jotta nuorille voidaan tarjota tarvittavaa osaamista, taitoja ja pätevyyttä heidän työllistyvyytensä parantamiseksi uusien innovointimahdollisuuksien myötä ja jotta helpotetaan työntekijöiden siirtymistä taantuvilta aloilta uusille, vihreille aloille; korostaa tältä osin maaseudun oppisopimuskoulutusten ja muiden ammatillisen koulutuksen muotojen tarjoamia mahdollisuuksia näiden uusien taitojen kehittämistä varten;
29. suosittelee, että nuorten luovuutta ja innovointikykyä edistetään kestävä kehityksen edesauttamiseksi ja että heidän rahoituksensaantimahdollisuuksiaan parannetaan;

EU, jäsenvaltiot ja alueet

30. korostaa, että on tarpeen sisällyttää ekoinnovoinnin käsite kaikkeen toimintapolitiikkaan, etenkin kun ekoinnovointi on laaja-alainen politiikan ala; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ministeriöiden ja kaikkien politiikan tasojen välistä yhteistyötä ja seuraamaan politiikkojen täytäntöönpanoa säännöllisesti;
31. kehottaa kaikkia keskeisiä toimijoita tekemään yhteistyötä vihreän kasvun, innovaatioiden ja työpaikkojen hyväksi kaikilla aloilla ja hyödyntämään olemassa olevat välineet, kuten teknologiayhteisöt, asiantuntijapaneelit, yhteiset teknologia-aloitteet, edelläkävijämarkkinat, klusterit ja korkean tason teollisuuskonsernit;
32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan uutta lainsäädäntöä ja vahvistamaan olemassa olevaa lainsäädäntöä uusiutuvien energioiden kehittämisen ja käytön sekä energiatehokkuuden kasvattamisen alalla siten, että se tarjoaa oikeusvarmuutta ja yhdenvertaiset toimintaedellytykset sekä edistää julkisia ja yksityisiä investointeja;
33. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan näiden politiikkojen koordinoitua sekä erityisesti tukemaan alueellista kumppanuutta kasvun, innovoinnin, työpaikkojen ja naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien sekä rajat ylittävien aloitteiden edistämiseksi;

34. kiinnittää huomiota siihen, että ekoinnovoinnin käsitteeseen liittyy mahdollisuus luoda uusia työpaikkoja kestävässä taloudessa; kehottaa komissiota tarjoamaan ympäristön, jonka avulla jäsenvaltiot voivat koordinoida toimiaan uusien kestävien työpaikkojen ja kasvun luomiseksi;
35. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään työmahdollisuuksia koskevia kokemuksia ja hyviä käytäntöjä niiden käsitellessä ilmastonmuutoksen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia;
36. kehottaa sisällyttämään ekoinnovoinnin käsitteen horisontaalisesti rakenne- ja koheesiorahastoihin; suosittelee, että paikallis- ja alueviranomaiset omaksuvat kunkin jäsenvaltion oikeudellista ja toimielinjärjestelmää noudattaen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita vastaavia kehitysstrategioita, jotta voidaan luoda uusia työpaikkoja kestävä talouden piirissä;
37. katsoo, että EU:n nykyisellä ja ehdotetulla ympäristölainsäädännöllä on huomattavat mahdollisuudet luoda uusia työpaikkoja sellaisille aloille kuten ilma, maaperän käyttö, vesi, energia, julkiset palvelut, maanviljely, liikenne, matkailu, metsätalous ja ympäristöasioiden hallinta, ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön tämän lainsäädännön;
38. korostaa, että on syytä parantaa kiireesti unionin hiilimarkkinoiden tehokkuutta, jotta ilmastoystävällisiin tekniikoihin tehtävien investointien varmuus paranisi;
39. pyytää luomaan vahvemman yhteyden perustutkimuksen ja teollisen innovoinnin sekä innovoinnin ja tuotantoprosessin välille; kehottaa komissiota teettämään ekoinnovointia tarkastelevan tutkimuksen tai konsulttityönä toteutettavan tapaustutkimuksen jokaisesta jäsenvaltiosta;
40. painottaa, että EU:n ekoinnovaatiot lisäävät resurssitehokkuutta rajojen ulkopuolella ja vähentävät näin maailmanlaajuisen resurssien ehtymistä; kehottaa siksi jäsenvaltioita vahvistamaan kansallisia resurssitehokkuusstrategioitaan ja jakamaan tietojaan kansainvälisillä foorumeilla;
41. korostaa, että on tärkeää integroida ekoinnovoinnin hyvät käytännöt paremmin reaalitalouteen, jotta edistys näkyisi paremmin ihmisten arjessa;
42. korostaa, että tutkimus on innovoinnin ja ekoinnovoinnin perusta; toteaa, että ekoinnovoinnilla on suuret kasvumahdollisuudet ja että Eurooppa voi ottaa tällä alalla maailmanlaajuisen johtoaseman, mikä luo mahdollisuuksia uusien laadukkaiden työpaikkojen syntyä;
43. on sitä mieltä, että ekoinnovointi on täysin yhdenmukainen rakennerahastojen tulevan ohjelmakauden tutkimusta ja innovointia sekä ilmastoa ja ympäristöä koskevien ensisijaisten investointitavoitteiden kanssa;
44. korostaa, että koulutusalan, yritysten ja paikallis- ja alueviranomaisten väliset kumppanuudet ja synergiat voivat olla ratkaisevan tärkeitä, kun pyritään tarjoamaan asiaankuuluvaa koulutusta, mukaan lukien tieteesen, teknologiaan, insinööritaitoon ja

matematiikkaan liittyvien taitojen opettaminen niin miehille kuin naisille, uraohjausta, laadukkaita ja palkallisia työharjoittelujaksoja ja harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdisteleviä koulutusmalleja, jotta voidaan mahdollistaa ekoinnovoinnin myötä syntyvien työmahdollisuuksien ja laadukkaiden työpaikkojen laajamittainen hyödyntäminen;

45. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille kannustimia, jotta edistetään lisäinvestointeja yksityisen sektorin tutkimus- ja kehittämistyöhön; pitää ekoinnovointia koskevaa toimintasuunnitelmaa myönteisenä tässä suhteessa;
46. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan rajat ylittävää yhteistyötä, jotta ne voivat varmistaa teknologian ja hyvien käytäntöjen leviämisen kaikkialle EU:n alueella ja parantaa tällä tavoin Euroopan kilpailukykyä;
47. kehottaa edistämään parhaiden ekoinnovaatioiden käyttöönottoa erityisesti kehitysmaissa, joissa esimerkiksi puuhiilen tehokkaampi valmistusprosessi, kompostoitavat käymälät, uusiutuvien energialähteiden hyödyntäminen, vedenpuhdistusjärjestelmät ja monet muut innovaatiot voivat merkittävästi ja suhteellisen pienin kustannuksin parantaa elämänlaatua, edistää terveyttä ja tukea kestäväää yrittäjyyttä sekä työllisyyttä;
48. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään mahdollisimman pian Euroopan sosiaalirahastoa työntekijöiden taitojen kohentamista, koulutusta ja uudelleen koulutusta koskevien ohjelmien laatimiseksi, jotta voidaan varmistaa sosiaalisesti vastuullinen siirtyminen kohti laadukkaita vihreitä työpaikkoja;

Ekoinnovaatioiden rahoittaminen

49. viittaa veropolitiikan hyötyihin ja kehottaa jäsenvaltioita siirtämään painopistettä työn verotuksesta resurssien käytön ja päästöjen verotukseen ekoinnovoinnin lisäämiseksi;
50. kehottaa komissiota määrittämään ympäristön kannalta haitalliset tuet, jotka ovat seurausta viranomaistoimesta, jolla kuluttajille tai tuottajille myönnetään etu joko heidän tulojensa lisäämiseksi tai kustannustensa vähentämiseksi mutta jonka yhteydessä samalla toimitaan vastoin järkeviä ympäristökäytäntöjä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään viipymättä käytännön suunnitelmat kaikkien niiden tukien poistamiseksi, jotka tämän määritelmän perusteella ovat ympäristön kannalta haitallisia;
51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lakkauttamaan vaiheittain vuoteen 2020 mennessä kaikki ympäristön kannalta haitalliset tuet, myös fossiilisille polttoaineille myönnettävän tuen ja rahallisen avun, ja tuet, jotka kannustavat käyttämään uusiutuvia luonnonvaroja tehottomasti, sekä raportoimaan asian edistymisestä kansallisissa uudistusohjelmissa;
52. painottaa, että ekoinnovointia tulisi tukea EU:n uusista rahoitus- ja sijoitusvälineistä, jotka perustuvat Innovaatiounioni- ja Resurssitehokas Eurooppa -lippulaivahankkeisiin sekä vuoden 2013 jälkeiseen koheesipolitiikkaan ja Horisontti 2020 -puiteohjelmaan;
53. pitää tärkeänä, että ekoinnovaatiot ja ympäristöteknologia ovat taloudellisesti kannattavia ja kilpailukykyisiä pitkällä aikavälillä; katsoo, että kun julkista tukea annetaan, julkisella investointituella olisi edistettävä ympäristöystävällisiä tuotantomenetelmiä;

54. on tyytyväinen yhteisen maatalouspolitiikan sekä COSME-, Horisontti 2020- ja LIFE-ohjelmien piiriin kuuluviin ekoinnovoinnin rahoitusmahdollisuuksiin mutta vaatii asettamaan saataville enemmän rahoitusta jo kehitettyjen ekoinnovaatioiden käytännön sovellusten vauhdittamiseksi;
55. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön tarvittavat välineet ja kohdentamaan talousarviosta riittävästi varoja, jotta voidaan varmistaa sujuva siirtymä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman ja Horisontti 2020 -ohjelmien välillä ekoinnovoinnin osalta sekä helpottaa pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kohdistuvia menettelyvaatimuksia ja taloudellista rasiutusta; muistuttaa, että miesten ja naisten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoon rahoituksen kaikissa vaiheissa ja näkökohdissa on olennaisen tärkeää;
56. pyytää jäsenvaltioita sisällyttämään ekoinnovoinnin strategiaansa kaudelle 2014–2020 keinona edistää vihreää taloutta, kasvua ja uusien työpaikkojen luomista, sillä näin varmistetaan yrittäjyyden kehittyminen yhdenvertaisin toimintaedellytyksin ja tuetaan yhteistyötä koulutuksen, yritystoiminnan ja tutkimuksen välillä;
57. painottaa, että vaikka vuoden 2012 ekoinnovointia koskevan ehdotuspyynnön painopistealueet rajoittuvat muutamaa keskeiseen alaan, ekoinnovointia koskeva aloite on laaja-alainen ohjelma, josta tuetaan eri alojen ekoinnovointihankkeita; muistuttaa, että näin ollen kaikkien sektoreiden ja liiketoiminnan alojen olisi voitava saada rahoitusta;
58. kehottaa komissiota erityisesti kehittämään selkeästi määriteltyjä, tarkasti kohdennettuja ja vahvistettuja resursseja markkinoille saattamista koskeville hankkeille, riskipääomalle, verkostoitumiselle ja kansainvälistämiselle ekoinnovaatioiden alalla sekä pk-yrityksille ekoinnovaatioiden kaupallistamista varten EU:n alueella;
59. toteaa, että uudet liiketoimintamallit alkavat horjuttaa perinteisiä toimitusketjuja, ja katsoo siksi, että globalisoituminen ja sen vaikutukset EU:n talouteen ja toimitusketjuihin seuraavan rahoitusjakson aikana tulisi ottaa paremmin huomioon ekoinnovointialoitteen painopisteissä;
60. katsoo, että pk-yritysten ja osuuskuntien potentiaalia edistää ekoinnovointia ei ole vielä täysin hyödynnetty; kehottaa siksi luomaan pk-yrityksille ja osuuskunnille erityisiä ekoinnovointikonsepteihin liittyviä rahoitusmahdollisuuksia;
61. on vakuuttunut, että tarvitaan innovatiivisia rahoitusvälineitä, jotta voidaan parantaa mahdollisuuksia kehittää valmiuksia ja verkostoitua;
62. painottaa, että samalla, kun lisätään rahoitusta, on myös yksinkertaistettava rahoitukseen liittyviä menettelyjä;
63. huomauttaa, että tulevaan koheesipolitiikkaan sisältyy älykästä erikoistumista koskeva strategia Euroopan unionin alueita koskevana ennakkoehtona; kannustaa alueita järjestämään kaikille kohderyhmille suunnattuja tiedotuskampanjoita, jotta ekoinnovointi sisällytettäisiin älykästä erikoistumista koskeviin alueellisiin ja kansallisiin strategioihin;
64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Johdanto

Taluskriisin, korkean työttömyysasteen, korkeiden energian hintojen, raaka-aineiden niukkuuden ja tuonnista riippuvuuden aikana kestävä työpaikkojen luominen ja talouskasvu ovat olennaisessa asemassa sosiaalisen yhteenkuuluvuuden turvaamisen kannalta. Innovointi on yksi tärkeimmistä tekijöistä kyseisen tavoitteen saavuttamisessa, minkä vuoksi sitä olisi edistettävä. Yksi ratkaisu on ekoinnovointi, jossa ympäristönsuojelu yhdistetään kasvuun, kilpailukykyyn ja työpaikkojen luomiseen.

Ympäristöä säästävät innovaatiot ovat keskeisiä esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen, veden ja raaka-aineiden kaltaisten resurssien käytön tehostamisen, kierrätettyjen materiaalien käytön lisäämisen ja laadukkaiden, ympäristöä vähemmän kuormittavien tuotteiden valmistamisen sekä ympäristöä vähemmän saastuttavien tuotantoprosessien ja palveluiden kehittämisen kannalta.

Ekoinnovaatioita on monenlaisia. Niitä ovat esimerkiksi uusi vedensuodatin jäteveden puhdistukseen, ohuempi ja vahvempi teräs materiaalihukan vähentämiseen tai tuotteiden sijaan korjauspalveluihin perustuva liiketoimintamalli. Muita esimerkkejä ekoinnovaatioista ovat kimppa-autoiluun ja -pyöräilyyn liittyvät hankkeet monissa Euroopan kaupungeissa, kuten Villo Velo -hanke Belgian Brysselissä.

Nykytilanne ja tulevaisuuden haasteet

Komissio edistää tällä hetkellä ekoinnovointia esittelyhankkeiden ja markkinoille saattamista koskevien hankkeiden, markkinalähtöisten rahoitusvälineiden sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta osana kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa (CIP). Nämä välineet sisältyvät myös Horisontti 2020 -ehdotukseen, millä varmistetaan jatkuvuus kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman ja Horisontti 2020 -ehdotuksen välillä. Ekoinnovointia koskeviin politiikkoihin liittyvät toimenpiteet pitäisi luonnollisesti sisällyttää Horisontti 2020 -ehdotuksen kohdan ”Riskirahoituksen saatavuus” oman pääoman ehtoihin ja lainantakausta koskeviin rahoitusvälineisiin.

Komission ensimmäinen ekoinnovointiin liittyviä hankkeita koskeva ehdotuspyyntö julkaistiin vuonna 2008. Vuoden 2012 ekoinnovointia koskevan ehdotuspyynnön painopistealueet ovat materiaalien kierrätys, kestävä kehityksen mukaiset rakennustuotteet, elintarvike- ja juomateollisuus, vesiala ja vihreät yritykset. Tulevien ehdotuspyyntöjen yhteydessä pitäisi harkita niiden laajentamista koskemaan kaikkia aloja ja kaikkea liiketoimintaa.

Vihreän teknologian alan kasvu viime vuosina on osoittanut, että vihreään kasvuun sijoittaminen on valtava taloudellinen mahdollisuus. Vaikka lähes jokaisella alalla on kärsitty suuria tappioita taantuman vuoksi, vihreä sektori on kasvun hidastumisesta huolimatta edelleen nousujohteinen. Euroopan ekoteollisuuden arvioitu vuosittainen liikevaihto on 319 miljardia euroa (2,5 prosenttia EU:n BKT:sta), ja se työllistää tällä hetkellä 3,4 miljoonaa

ihmistä. Alalla luotiin vuosien 2004 ja 2008 välillä noin 600 000 uutta työpaikkaa. Vuosittainen työllisyyden kasvu sen kaikilla toimialoilla oli vuosien 2000 ja 2008 välillä noin 7 prosenttia. EU on vahva toimija ekoinnovointiprosessissa. Sen osuus maailmanlaajuisesta liikevaihdosta on 30 prosenttia ja maailmanlaajuisesta vesi- ja jätehuollosta 50 prosenttia.

Viime vuosien aikana on luotu noin miljoona uutta vihreää työpaikkaa, ja monessa Euroopan maassa vihreä teknologia (jota kutsutaan myös puhtaaksi teknologiaksi) on jo yksi suurimmista työllistäjistä. Vihreän teknologian maailmanlaajuisen liikevaihdon odotetaan kaksinkertaistuvan 3 100 miljardiin euroon vuoteen 2020 mennessä. Saksassa alan osuus BKT:sta on jo 8 prosenttia ja sen odotetaan kasvavan 14 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Itävallassa esimerkiksi 4,8 prosenttia kaikista työntekijöistä työskentelee vihreiden työpaikkojen sektorilla, joka kasvoi talouskriisistä huolimatta 0,6 prosentilla vuodesta 2010 vuoteen 2011.

EU:ssa on vihreiden työpaikkojen ja kasvun osalta laaja kirjo erilaisia tulkintoja. Vihreiden työpaikkojen katsottiin ennen liittyvän biologisen monimuotoisuuden ja luonnonympäristön suojelemiseen. Nykyään myös esimerkiksi vähähiiliseen teknologiaan, energiatehokkuuteen ja hiilirahoitukseen liittyvät työpaikat lasketaan vihreisiin työpaikkoihin. Käsitettä ”vihreä työpaikka” käytetään eri yhteyksissä eri tarkoituksiin. Tämä voi johtaa vihreää kasvua koskevien tilastojen vääristymiseen. Euroopan komissio käyttää laajempaa määritelmää kuin Eurostat, jonka mukaan ”vihreissä” teknologioissa ja tuotteissa on oltava ympäristönsuojeluun tai luonnonvarojen hallintaan liittyvä tarkoitus ensisijaisena tavoitteena. Tämän vuoksi vihreille työpaikoille ja vihreälle kasvulle olisi luotava selkeästi muotoiltu ja rajatumpi EU:n laajuinen määritelmä, jotta vältettäisiin harhaanjohtavat vihreitä työpaikkoja ja vihreää kasvukehitystä koskevat tilastot. Määritelmän selkeyttämisen ja parantamisen ensimmäinen vaihe olisi julkisen liikenteen sisällyttäminen ympäristötuotteiden ja -palvelujen alan määritelmään. Parannetun määritelmän pitäisi sisältää myös työoloja koskevia vähimmäisvaatimuksia. Lisäksi olisi laskettava vihreiden työpaikkojen luomisen ja vihreän kasvun nettovaikutus työllisyyteen, jotta varmistettaisiin kerättyjen tietojen merkityksellisyys.

Euroopan unionin lainsäätäjän, jäsenvaltioiden ja yritysten pitäisi tukiessaan uusia prosesseja, teknologioita ja palveluja, jotka parantavat yritysten kestävyyttä ja luovat uusia vihreitä työpaikkoja, muistaa, että ekoinnovointi ei tarkoita uusien vihreiden työpaikkojen luomista hinnalla millä hyvänsä. Pääperiaatteina olisi aina pidettävä yhteiskunnallisesti järkevien ja oikeudenmukaisten työolojen varmistamista sekä ekologisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen kestävyuden huomioon ottamista.

Ekoinnovoinnin rahoitus

EU on kehittänyt useita välineitä, jotka keskittyvät ympäristöön liittyvään innovointiin ja yrittäjyyteen. Kilpailukyvyen ja innovoinnin puiteohjelmassa (CIP) on tällä hetkellä käytettävissä 433 miljoonaa euroa ekoinnovoinnin edistämiseen. Lisäksi EU:n LIFE+-rahoitusohjelma, jossa yhteisrahoitetaan pääosin julkiseen sektoriin liittyvien innovatiivisten toimintatapojen, teknologioiden, menetelmien ja välineiden kehittämistä ja demonstrointia edistäviä hankkeita, tarjoaa rahoitusmahdollisuuksia ympäristöpalveluille ja -teknologioille. Tällä hetkellä lähes 200 miljoonaa euroa on varattu yrityksille ekoinnovaatioiden markkinoille saattamista koskevia hankkeita varten.

EU:n uusi vuodesta 2014 vuoteen 2020 kestävä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma Horisontti 2020 on se rahoitusväline, jolla Innovaatiounioni toteutetaan. Seuraavan monivuotisen rahoituskehysten (2014–2020) puitteissa ekoinnovointialoitetta rahoitetaan myös LIFE-ohjelmasta (ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelma 2014–2020) siten, että rahoitus ei ole päällekkäistä Horisontti 2020 -ohjelman kanssa.

19.9.2013

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

ekoinnovoinnista – työpaikkoja ja kasvua ympäristöpolitiikan avulla
(2012/2294(INI))

Valmistelija: Phil Bennion

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon Eurooppa 2020 -strategian, jossa tavoitellaan älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua,
  - ottaa huomioon uuden Nuorisotakuu-välineen,
  - ottaa huomioon tammikuussa 2013 julkaistun Eurofoundin raportin aiheesta ”Teollisuudenalojen vihertyminen EU:ssa: työpaikkojen määrään ja laatuun kohdistuvien vaikutusten ennakointi ja hallinta” ja sen tietokannan tapaustutkimuksista,
  - ottaa huomioon vuonna 2011 julkaistun Eurofoundin raportin aiheesta ”Työmarkkinasuhteet ja kestävyys: työmarkkinaosapuolten rooli siirtymisessä kohti vihreää taloutta”,
- A. ottaa huomioon, että ekoinnovointi on EU:n ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväen kasvustrategian kulmakivi, joka luo laadukkaita työmahdollisuuksia eri aloilla;
- B. ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyysaste on noussut huolestuttavalla tavalla, ja katsoo, että tarvitaan ehdottomasti toimintalinjoja, joiden avulla nuorten työmahdollisuudet lisääntyvät ja paranevat;
- C. katsoo, että tällä muutoksella on mahdollista vakauttaa työllisyyttä ja lisätä työpaikkoja ja että sillä on merkittäviä heijastusvaikutuksia; ottaa huomioon, että siellä, missä on

toteutettu luotettava toimintaympäristö, on todettu työmahdollisuuksien lisääntyneen ja työllisyysturvan parantuneen jatkuvasti sekä kasvavan viennin vakauttaneen tätä kehitystä;

- D. toteaa, että parlamentti on kannattanut komission aloitetta ”Uudet taidot uusia työpaikkoja varten”, jossa tukeudutaan yhteistyöhön EU:n jäsenvaltioiden kanssa;
- E. toteaa, että uuden kestävän talouden työllisyyspotentiaalin kehittämistä 7. syyskuuta 2010 annetussa päätöslauselmassa¹ viitataan ILO:n antamaan kestävien työpaikkojen määritelmään, ja korostaa, että ekoinnovoinnilla on merkittävä sija kaikessa teollisuudessa ja tuotannossa;
1. panee merkille, että Eurooppa 2020 -strategian täysimääräisen täytäntöönpanon myötä laadukkaita työpaikkoja voidaan luoda sekä välittömästi että välillisesti; kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään toimiaan tällä alalla; pitää myönteisenä, että komissio edistää vihreän kasvun kokonaisvaltaista strategiaa innovointiunionia koskevalla lippulaiva-aloitteella ja erityisesti ekoinnovointia koskevalla toimintasuunnitelmalla, sillä tämä on askel oikeaan suuntaan;
  2. korostaa, että ekoinnovoinnin onnistuminen edellyttää kohdennettumpia ja pitkäaikaisempia investointeja, joiden on katettava erityisesti koulutuksen, tutkimuksen ja kehittämisen ja infrastruktuurin alat;
  3. panee merkille ekoinnovoinnin ammattitaidon eri tasoilla tarjoaman monipuolisen työllistämispotentiaalin, esimerkiksi korkeaa koulutustasoa edellyttävät työpaikat ekosuunnittelussa sekä tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminnassa ja osaamis sektorin aloilla samoin kuin enemmän käytännön taitoja vaativat tehtävät tuotantotoiminnassa; toteaa että tuotantoketjua parantavia tai korjaavia ekoinnovaatioita voivat esittää kaikki työntekijät kaikilla tasoilla;
  4. toteaa, että Eurooppa 2020 -strategian työllisyystavoitteiden saavuttamiseksi ja uuden kestävän talouden työllistämispotentiaalin hyödyntämiseksi on parannettava asuntojen ja rakentamisen energiatehokkuutta, lisättävä uusiutuvan energian osuutta, edistettävä ympäristöteknologiaa, kestävää liikennettä ja liikkuvuutta, kestävää maataloutta, metsätaloutta ja kalastusta sekä lisättävä ympäristöpalveluilta saatavaa neuvontaa sekä edistettävä kierrätystä ja uudelleenkäyttöä, vähän luonnonvaroja kuluttavia tuotantoprosesseja ja suljetun materiaalikierroksen järjestelmiä, ekosuunnittelua sekä investointeja osaamis sektorilla; toteaa, että myös palvelualalla ja yhteisö talouden² alalla on paljon vihreää työllisyyspotentiaalia;
  5. uskoo vakaasti, että markkinatalouteen perustuvasta ympäristönsuojelupolitiikasta voi tulla kaikilla toimialoilla kasvun ja työllisyyden moottori, ja korostaa, että ennustettavat ja investointeja suosivat puitteet ovat edellytyksenä sille, että innovatiiviset yritykset voivat hyödyntää näitä mahdollisuuksia optimaalisesti ympäristön ja työntekijöiden eduksi;

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0299.

² Termi “social economy” olisi käännettävä ranskaksi “économie sociale et solidaire”, ja vastaavia käännöksiä olisi käytettävä espanjan, portugalil ja muiden samankaltaisten kielten yhteydessä.

6. toteaa, että talouden siirtyminen kohti uudenlaisia toimialoja voi houkutella nuorta työntekijäsukupolvea ja luoda uusia työmahdollisuuksia ekoinnovoinnin alalla;
7. korostaa asunnoissa, kiinteistöissä ja maatiloilla sovellettavien ekoinnovaatioiden merkitystä, sillä ne mahdollistavat kansalaisten oman aktiivisuuden ja mikroyritysten työllistävän toiminnan esimerkiksi jätteiden paikallisessa käsittelyssä ja hyötykäytössä, energian tuotannossa ja säästössä sekä muilla ekoinnovoinnin aloilla;
8. toteaa, että ekoinnovointi tarjoaa selkeitä mahdollisuuksia uusille erikoisalojen yrityksille ja tarjoaa siten pk-yrityksille, yritysten perustajille, itsenäisille ammatinharjoittajille ja yrittäjille mahdollisuuksia hyötyä uusista markkinoista ja liiketoimintamalleista ja elvyttää siten perinteisiä elinkeinoelämän aloja, kun niille tarjoutuu mahdollisuuksia tehdä nykyisistä työpaikoista ekologisempia mukauttamalla tuotantoa ja työskentelymenetelmiä kestäviksi ja resurssitehokkaiksi;
9. suosittelee, että nuorten luovuutta ja innovointikykyä edistetään kestävä kehityksen tukemiseksi ja että heidän rahoituksensaantimahdollisuuksiaan parannetaan;
10. korostaa ekologiseen kestäväan talouteen siirtymisen taloudellisia ja ympäristöhyötyjä, jotka liittyvät kestävien työpaikkojen luomiseen sekä EU:n jäsenvaltioissa että kehitysmaissa, kun osallistuminen innovoivaan polttoaineiden ja materiaalin tuotantoon lisääntyy, sekä painottaa työmahdollisuuksia, joita syntyy biomateriaalien jalostamisesta ja jakelusta yrityksille sekä julkiselle sektorille, yksityiselle sektorille ja kotitalouksille; korostaa, että näitä mahdollisuuksia hyödyntämällä pitäisi olla mahdollista luoda laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja sekä koulutetuille että kouluttamattomille työntekijöille; toteaa, että kestävyyttä olisi edistettävä luomalla vakaa, pitkäaikainen sääntelykehys nykyisiä rahoitusvälineitä käyttäen;
11. panee merkille monimuotoiset haasteet, jotka liittyvät muun muassa elintarviketurvaan, ilmastonmuutokseen, maaperän laatuun ja raaka-aineiden niukkuuteen, siirtymiseen uusiutuvia energialähteitä hyödyntäviin järjestelmiin sekä energiatehokkuuteen; myöntää, että ekoinnovoinnilla voi olla merkittävä asema monien näiden haasteiden ratkaisemisessa; muistuttaa, että mainittu muutos edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka sisältää koulutuksen, ammattitaidon kehittämisen, tutkimuksen ja innovoinnin, yksityisen ja julkisen sektorin investoinnit sekä infrastruktuurin kehittämisen, jotka kaikki edistävät monimuotoisia ja kestäviä työmahdollisuuksia;
12. korostaa ekoinnovoinnin mahdollisia synergia vaikutuksia kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomisessa, ympäristönsuojelussa ja taloudellisen riippuvuuden vähentämisessä;
13. toteaa, että mahdollisuudella saada asianmukaista koulutusta ja kehittää taitoja on erityinen merkitys ekoinnovoinnille, jotta työnantajille voidaan tarjota niiden tarvitsemaa osaavaa työvoimaa, jotta nuorille voidaan tarjota tarvittavaa osaamista, taitoja ja pätevyyttä heidän työllistyvyytensä parantamiseksi uusien innovointimahdollisuuksien myötä ja jotta helpotetaan työntekijöiden siirtymistä taantuvilta aloilta uusille, vihreille aloille; korostaa tältä osin maaseudun oppisopimuskoulutusten ja muiden ammatillisen koulutuksen muotojen tarjoamia mahdollisuuksia näiden uusien taitojen kehittämistä varten;

14. korostaa, että tutkimus on innovoinnin ja ekoinnovoinnin perusta; toteaa, että ekoinnovoinnilla on suuret kasvumahdollisuudet ja että Eurooppa voi ottaa tällä alalla maailmanlaajuisen johtoaseman, mikä luo mahdollisuuksia uusien ja laadukkaiden työpaikkojen syntymiselle;
15. kehottaa edistämään parhaiden ekoinnovaatioiden käyttöönottoa erityisesti kehitysmaissa, joissa esimerkiksi puuhiilen tehokkaampi valmistusprosessi, kompostoitavat käymälät, uusiutuvien energialähteiden hyödyntäminen, vedenpuhdistusjärjestelmät ja monet muut innovaatiot voivat merkittävästi ja suhteellisen pienin kustannuksin parantaa elämän laatua, lisätä terveyttä ja edistää kestäväää yrittäjyyttä sekä työllisyyttä;
16. korostaa, että koulutusalan, yritysten ja paikallis- ja alueviranomaisten väliset kumppanuudet ja synergiat voivat olla ratkaisevan tärkeitä, kun pyritään tarjoamaan asiaankuuluvaa koulutusta, mukaan lukien tieteseen, teknologiaan, insinööritaitoon ja matematiikkaan liittyvien taitojen opettaminen niin miehille kuin naisille, uraohjausta, laadukkaita ja palkallisia työharjoittelujaksoja ja harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdisteleviä koulutusmalleja, jotta voidaan mahdollistaa ekoinnovoinnin myötä syntyvien työmahdollisuuksien ja laadukkaiden työpaikkojen laajamittainen hyödyntäminen;
17. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille kannustimia, jotta edistetään lisäinvestointeja yksityisen sektorin tutkimus- ja kehittämistyöhön; pitää ekoinnovointia koskevaa toimintasuunnitelmaa myönteisenä tässä suhteessa;
18. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan rajatylittävää yhteistyötä, jotta ne voivat varmistaa teknologian ja parhaiden käytäntöjen leviämisen kaikkialle EU:n alueella ja parantaa tällä tavoin Euroopan kilpailukykyä;
19. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään mahdollisimman pian Euroopan sosiaalirahastoa työntekijöiden taitojen kohentamista, koulutusta ja uudelleen koulutusta koskevien ohjelmien laatimiseksi, jotta voidaan varmistaa sosiaalisesti vastuullinen siirtyminen kohti laadukkaita vihreitä työpaikkoja;

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	18.9.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 38 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Claudette Abela Baldacchino, Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou

2.7.2013

ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

ekoinnovoinnista – työpaikkoja ja kasvua ympäristöpolitiikan avulla
(2012/2294(INI))

Valmistelija: Jens Nilsson

EHDOTUKSET

Aluekehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa ekoinnovoinnin käsitettä laajassa merkityksessä eli sitä, että määritelmällä katetaan kaikenlainen innovointi, joka tähtää kestäväen kehityksen edistämiseen ympäristövaikutuksia vähentämällä tai tehokkaammalla ja vastuullisemmalla resurssien käytöllä;
2. tukee komission Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanketta, joka tähtää välittömään muutokseen kestäväen talouteen siirtymiseksi; korostaa lisäksi, että Euroopan unionin alueiden ekologiseen muutokseen kohdistuvat investoinnit ovat erittäin hyödyllinen keino saavuttaa alueellisen lähentymisen ja alueellisen koheesion kaltaiset strategiset tavoitteet;
3. korostaa ekoinnovoinnin vielä hyödyntämättä olevia ympäristöhyötyjä, kun otetaan huomioon, että sillä on tarkoitus vähentää kasvihuonekaasupäästöjä muun muassa kierrätettyjen ja uusiutuvien materiaalien ja laadukkaiden, ympäristöä vähemmän kuormittavien tuotteiden käytön lisäämisen sekä ympäristöä vähemmän saastuttavien tuotantoprosessien ja palveluiden edistämisen avulla; korostaa finanssipolitiikalle koituvan etuja, kun ekoinnovoinnin mahdollisuuksia hyödynnetään täysimääräisesti ja tehokkuuden tuomia hyötyjä saavutetaan erityisesti talousarvion näkökulmasta; painottaa, että on tarpeen kohdistaa toimia ekoinnovoinnin kaupallistamisen ja sen synnyttämien tuotteiden ja palveluiden kansainvälistymisen pullonkaulojen ja esteiden torjumiseksi;
4. katsoo, että ekoinnovoinnin tulisi aina osaltaan edistää kestäväen alueellista kasvua ja unionin ympäristötavoitteiden toteuttamista;

5. painottaa, että ekoinnovointia tulisi tukea EU:n uusista rahoitus- ja sijoitusvälineistä, jotka perustuvat Innovaatiounioni- ja Resurssitehokas Eurooppa -lippulaivahankkeisiin sekä vuoden 2013 jälkeiseen koheesipolitiikkaan ja Horisontti 2020 -puiteohjelmaan; korostaa, että on tarpeen yleistää ekoinnovoinnin käsite kaikilla politiikan aloilla;
6. painottaa, että vaikka vuoden 2012 ekoinnovointitavoitteiden painopistealueet on keskitetty tietyille rajallisille aloille, ekoinnovointia koskeva aloite on laaja-alainen ohjelma, joka tukee eri alojen ekoinnovointihankkeita; toistaa, että näin ollen kaikkien sektoreiden ja liiketoiminnan alojen tulee olla tukikelpoisia;
7. huomauttaa, että tulevaan koheesipolitiikkaan sisältyy älykästä erikoistumista koskeva strategia Euroopan unionin alueita koskevana ennakkoehtona, ja kannustaa alueita järjestämään kaikille kohderyhmille suunnattuja tiedotuskampanjoita, jotta ekoinnovointi sisällytettäisiin älykästä erikoistumista koskeviin alueellisiin ja kansallisiin strategioihin;
8. on sitä mieltä, että ekoinnovointi on täysin yhdenmukainen tutkimusta ja innovointia sekä tulevan rakennerahaston ohjelmakauden ilmasto- ja ympäristöä koskevien ensisijaisten sijoituskohteiden kanssa;
9. painottaa, että vaikka ekoteollisuuden alat tarjoavat nykyään 3,4 miljoonaa työpaikkaa ja tuottavat vuodessa arviolta 319 miljardia euroa, mahdollisuudet alueellisen kasvun, uusien työpaikkojen ja ympäristöhyötyjen luomiseen jäävät suurelta osin hyödyntämättä, ja muistuttaa tässä yhteydessä, että toimettomuus tulee johtamaan suuriin kustannuksiin;
10. korostaa paikallisen ja alueellisen omistajuuden merkitystä, jotka toteutuvat sillä, että julkiset ja yksityiset toimijat sekä kansalaisyhteiskunta osallistuvat aktiivisesti ekoinnovointia tukeviin politiikoihin ja toimiin;
11. suosittelee, että nuorten luovuutta ja innovointikykyä edistetään kestäväen kehityksen edesauttamiseksi ja parannetaan heidän rahoituksensaantimahdollisuuksiaan.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	20.6.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 36 -: 1 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Giommaria Uggias
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Miroslav Ouzký, Marit Paulsen

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	25.9.2013						
Lopullisen äänestyksen tulos	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 10px;">+:</td> <td style="width: 100px;">47</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td>0</td> </tr> </table>	+:	47	-:	3	0:	0
+:	47						
-:	3						
0:	0						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Elena Oana Antonescu, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Milan Cabrnoch, Spyros Danellis, Chris Davies, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Oreste Rossi, Richard Seeber, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Thomas Ulmer, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Margrete Auken, Erik Bánki, Mark Demesmaeker, Jutta Haug, Marusya Lyubcheva, Miroslav Mikolášik, Vittorio Prodi, Kārlis Šadurskis, Rebecca Taylor, Anna Záborská, Andrea Zanoni						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Ioan Enciu, Sabine Lösing, Kerstin Westphal						